

вѣрностъ станалото презъ юлий 1868. г. Следъ година-две идватъ и отъ по-далечни села. Следъ това отъ други околии. И въ 1884. г. се стича много народъ, между които и майката на Хаджи Димитъръ. Презъ 1888. год. иде повече народъ. Сега вече тоя день е мѣстенъ празникъ за Казанлъшка и Габровска околии, а идватъ и почти отъ цѣла България на поклонение. Свещеникъ Ив. п. Стояновъ доживѣ да види своя идеалъ, своята мечта изпълнени*). Това бѣ негова гордостъ, защото ако той не помнѣше, де е заровилъ труповетъ на убититъ четници, ако той не се грижеше за запазване гробоветъ имъ, то години щѣха да се минатъ, докато се намѣрятъ, тѣй както едва много години следъ смъртта на Караджата се намѣри неговиятъ гробъ.

Съобщава Г. Ст. Гждевъ, уч-ль.

НАУЧНА ЗАБАВА

Водата като изворъ на топлина. Всѣки отъ васъ знае, че когато ковачтъ икса да изстуди нажежено желѣзо, потапя го въ сждъ съ вода. Искаме ли да разхладимъ стаята, поливаме пода съ вода. Когато лѣтно време ни е горещо, плискаме си лицето съ вода, или съ най-голѣмо удоволствие дириимъ прохлада въ близката рѣка или море. Но ако ви се каже, че сжщата тази вода може да развива топлина, и то понѣкога твърде висока, ще ви се види невѣроятно, а въ сжщностъ това е така. Ето нѣколко примѣри.

Водата е течностъ, която се състои отъ две въздухообразни тѣла: едното наричаме **водородъ**, а другото — **кислородъ** и то водородътъ е винаги два пѣти повече отъ кислорода. Значи, всѣка частичка отъ водата има две части водородъ и една частъ кислородъ. Свойствата на тия две въздухообразни тѣла сж различни. Кислородътъ има свойството да се съединява съ тѣлата,

*) Свещеникъ Ив. п. Стояновъ е роденъ въ историческа Шипка. Билъ е 8 години учителъ и 48 год. свещеникъ въ с. Хасѣтъ (Крънъ), Казанлъшко. Отъ погребението на обезглавениятъ трупове 1868. год. до смъртта му 1915. г. той не е прескочилъ година да не отиде на Бузлуджа. Той умрѣ, безъ да дига шумъ около себе си. Малцина го познаваха, а още по-малцина знаеха неговитъ дѣла. Той умрѣ, безъ да му се отдаде нуждната почитъ като на човѣкъ, който е служилъ на тоя народъ повече отъ $\frac{1}{2}$ вѣкъ и като на човѣкъ, който съ рискъ на живота си е запазилъ една светиня. За него никой нищо не знае. На Бузлуджа, ежегодно на Илинденъ, се стича маса народъ. Речи се държатъ. Но никой не споменава за него. Той е забравенъ. Дано бждащиятъ историкъ му отдаде заслуженото въ нашата история.